ΠΑΡΙΖΙΑΝΕΣ...ΠΟΛΙΣΜΕΝ

Καὶ ἡ Γαλλία θὰ ἀποκτήση πολὺ γρήγορα σύμφωνα μὲ τὸ παράδειγμα τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς γυναῖκες ἀστυνομικούς.

Τὸ δημοτικὸ συμβούλιο τοῦ Παρισιοῦ πῆρε τώρα τελευταία σχετικὴν ἀπόφασιν, τὸ παράδειγμά του δὲ φαίνεται ὅτι θὰ μιμηθοῦν καὶ ἄλλες γαλλικὲς πόλεις. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ γυναῖκες ἀστυνομικοὶ δὲν θὰ ἀναλάβουν οὔτε τὴν φύλαξι τῶν πόλεων οὔτε τὴν καταδίωξη τῶν κακοποιῶν στοιχείων.

Ἁπλούστατα θὰ ἐπιβλέπουν τοὺς δημοσιους κήπους, τὶς σάλες τῶν κινηματογράφων, τοὺς σταθμοὺς καὶ γενικῶς ὅλα τὰ μέρη ἐκεῖνα εἰς τὰ ὁποῖα εἶνε ἀπαραίτητο νὰ προσέχουν τὴν νεότητα, κάποτε δὲ καὶ νὰ τῆς παρέχουν ὑπεράσπιση.

Φυσικά, ὅσο σοβαρὴ καὶ ἂν εἶνε ἡ ὑπηρεσία αὐτὴ ποὺ θὰ προσφέρουν ἡ γυναῖκες πόλισμεν οἱ Παριζιάνοι ἄρχισαν νὰτὶς πέρνουν στ' ἀστεῖα καὶ τραγουδάκια ἔβγῆκαν γι' αὐτὲς καί νούμερα ἔγιναν στὶς ἐπιθεωρήσεις.

Ἂς σημειωθῆ τώρα ὅτι ἡ γυναῖκες πόλισμεν θὰ φοροῦνε ταγιὲρ ἀπὸ μπλὲ μάλλινο ὕφασμα τὸ χειμῶνα καὶ ἀπὸ μπλὲ λινὸ τὸ καλοκαίρι, χωρὶς κανένα ἰδιαίτερο φανερὸ σημεῖο, ἐκτὸς ἀπὸ ἕνα σῆμα ποὺ θὰ κρύβεται κάτω ἀπὸ τὸ ρεβὲρ τῆς ζακέττας καὶ θὰ δείχνεται μόνο ἐν ὥρᾳ ἀνάγκης.

σκολο νὰ τὸν ἀποδεικνύῃ !...

ΝΤΕ ΣΑ·Γ·ΓΥ.— Μὲ ἄλλα λόγια, ἐὰν ἀπεπειρώμην νὰ σᾶς... τὸν περιγράψω, δὲν θὰ μὲ πιστεύατε ;...

ΛΥΝ.— Ποιὸς ξέρει...

ΝΤΕ ΣΑ·Γ·ΓΥ, *(σοβαρά, κυττάζοντάς την βαθυά).*—Τὶ κρῖμα..

ΛΥΝ.— Τὶ εἶνε κρῖμα ;

ΝΤΕ ΣΑ·Γ·ΓΥ.— Τὸ ὅτι τὰ τρελλὰ ὄνειρα δὲν πραγματοποιοῦνται ποτέ... *(Μὲ τόνο φωνῆς ἀλλαγμένο).* Δὲν ξέρω, δεσποινίς, ἐὰν ἡ περιστάσεις θὰ σᾶς κάμουν νὰ μὲ συγχωρήσετε ποτέ... ὕστερ' ἀπὸ ὅσα θὰ σᾶς πῶ... Ἀφοῦ ὅμως ζητεῖτε ἀποδείξεις, ἀφῆστε με νὰ σᾶς κάμω δυὸ ὁμολογίες. Ἡ δευτέρα θὰ σᾶς πείσῃ διὰ τὴν εἰλικρίνεια τῆς πρώτης...

ΛΥΝ, *(φιλάρεσκα).*— Ἀρχίστε ἀπ' τὴ δευτέρα...

ΝΤΕ ΣΑ·Γ·ΓΥ. Εἶνε ἡ πιὸ ἐπίμονη... Καὶ πρέπει νὰ μ' ἔχετε πολὺ γοητεύσει, γιὰ νὰ σᾶς τὴν κάμω... Δὲν θέλω νὰ φερθῶ ἄπρεπα σὲ σᾶς... Λοιπόν... *(Ἀποφασιστικά).* Ἀπ' ὅ,τι φαίνομαι πῶς εἶμαι, κι' ἀπ' ὅ,τι σᾶς εἶπα...δὲν εἶμαι τίποτα !...

ΛΥΝ, *(κατάπληκτη).*— Πῶς !

ΝΤΕ ΣΑ·Γ·ΓΥ.— Ὀνομάζομαι Μαρνιὲ καὶ ὄχι Ντὲ Σαϊγύ. Δὲν ἔχω δυστυχῶς, οὔτε χτήματα, οὔτε θαλαμηγό, οὔτε περιουσία : εἶμαι φτωχός, πάμφτωχος, μὲ μόνη περιουσία μερικὰ χιλιάρικα, τὰ ὁποῖα ξοδεύω μὲ ὅσο τὸ δυνατὸν περισσότερη οἰκονομία στὶς ἀριστοκρατικὲς λουτροπόλεις, ὅπου ὑπάρχει πιθανότης νὰ πέσῃ στὰ δίχτυα μου καμμιὰ ἀφελὴς πολύφερνη νύφη... Αὐτὴ εἶνε ἡ δευτέρα μου ὁμολογία... Καὶ ἡ πρώτη εἶνε ὅτι... σᾶς ἀγαπῶ !... Ὅτι σᾶς ἀγαπῶ πολὺ βαθειὰ ἀπ' τὴν πρώτη στιγμὴ ποὺ σᾶς εἶδα, γιὰ νάχω τὴ δύναμη νὰ σᾶς κάνω τέτοια ὁμολογία... Εἶνε ἡ πρώτη φορὰ ἴσως ποὺ κάνω μιὰ καλὴ πρᾶξι, ὥστε συγχωρεῖστε με.

ΛΥΝ, *(συλλογισμένα).*— Ἔχετε δίκηο... Τὶ κρῖμα !...

ΝΤΕ ΣΑ·Γ·ΓΥ.— Ποὺ ὑπάρχει τώρα τόση ἀπόστασις μεταξύ μας ;

ΛΥΝ.— Ὄχι... Ποὺ εἴμαστε τόσο κοντά... Γιατί, ἀλλοίμονο ! σᾶν κι' ἐσᾶς, οὔτε κι' ἐγὼ ἔχω πύργους, ἄλογα, καράβια κι' ἀδαμαντορυχεῖα. Στὰ ἴδια μέρη ποὺ κυνηγᾶτε σεῖς τὶς μεγάλες προῖκες, κυνηγῶ κι' ἐγὼ τὸν πλούσιο γαμπρό... Ἡ ὁμολογία μου βλέπετε πόσο μοιάζει μὲ τὴ δική σας... Τὸν τελευταῖο αὐτὸν καιρό, σᾶς παρατηροῦσα καὶ εἶχα ἐννοήσει ὅτι δὲν εἶσθε βαθύπλουτος. Φανταζόμουν ὅτι θὰ εἴχατε μιὰ μετρία περιουσία... Κι' ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἀπεφάσισα νἀφήσω τοὺς δισεκατομμυριούχους γέρους καὶ τοὺς πρίγκηπες, γιὰ μιὰ ζωὴ ταπεινότερη, γεμάτη ἀγάπη... Ἡ δυὸ ἀθλιότητές μας ὅμως δὲν μποροῦν νὰ ἑνωθοῦν...

ΝΤΕ ΣΑ·Γ·ΓΥ.— Τὶ ἄδικη ποὺ εἶνε ἡ ζωή... Ἐνῶ ἀγαπιόμαστε, θὰ κάνουμε καὶ οἱ δύο τοὺς ἠλιθιότερους γάμους... Καὶ θὰ χωριστοῦμε, μοιραία, γιὰ πάντα... *(Μικρὴ σιωπή).*

ΛΥΝ, *(δίνοντάς του τὸ χέρι. Μὲ συγκίνησι).*— Ἀντίο...

ΝΤΕ ΣΑ·Γ·ΓΥ.— Ἴσως «ὤρεβοὐάρ» μόνον... Θὰ πᾶτε πρὸς τὴν Νίκαια, κατὰ τὸν χειμῶνα ;

ΛΥΝ.— Ναί. Σεῖς ;

ΝΤΕ ΣΑ·Γ·ΓΥ.— Κι' ἐγώ. Μπορῶ νὰ λείψω... Θὰ ἀλληλοϋποστηριχθοῦμε ὅμως στὶς «ἐπιχειρήσεις» μας...

ΛΥΝ, *(πιὸ εὔθυμα).*— Σύμφωνοι ! Ἡ «διπλῆ ἀντάντ» !...

(Ὁ Σαϊγὺ φεύγει).

Η ΚΥΡΙΑ ΝΤ' ΑΒΙΛΑ. *(καταφθάνουσα).*— Ἔ, λοιπόν ; Ὁ ντὲ Σαϊγύ, πῶς σοῦ φαίνεται ; Τσιμπάει ;...

ΛΥΝ.— Αὐτός ;...Ἄ, φτωχιά μου μαμά : εἶνε... συνάδελφος !..

Μισὲλ Προβὲνς

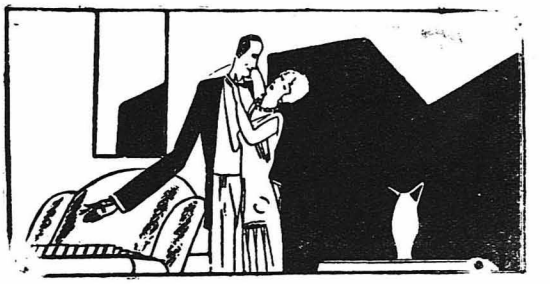

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΑ ΚΟΛΠΑ

ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΜΕ ΠΙΣΤΟΛΙΕΣ

Στὸ Κακουργιοδικεῖο τῆς Βιέννης δικαζόταν κάποτε ἕνας Βιεννέζος κατηγορούμενος ὅτι εἶχε σκοτώσει στὸ δρόμο, ἕνα διαβάτη. Ὁ κατηγορούμενος ἂν καὶ προσεπάθησε ν' ἀποδείξῃ τὸ «ἄλλοθι» δὲν τὸ κατώρθωσε, γιατὶ πραγματικῶς τὴ βραδυὰ τοῦ φόνου εἶχε γυρίσει πολὺ ἀργὰ στὸ σπίτι του. Ὅλη ἡ κατηγορία εἶχε στηριχθεῖ στὴν κατάθεση τοῦ σκοποῦ χωροφύλακος ποὺ ἰσχυριζόταν ὅτι κατὰ τὴν ὥρα τοῦ φόνου βρισκόταν ἐκεῖ κοντὰ κι' ἀπὸ τὴν λάμψι τοῦ πιστολιοῦ, ...διέκρινε τὸν φονιά,ὁ ὁποῖος ἦταν πράγματι ὁ κατηγορούμενος.

Ἔτσι,ἐπειδὴ καὶ τὸ παρελθὸν τοῦ κατηγορουμένου δὲν ἦταν καὶ τόσο λευκό, γι' αὐτὸ οἱ δικασταὶ κ' οἱ ἔνορκοι εἶχαν σχηματίσει τὴν ἀκλόνητη πεποίθηση πὼς πραγματικὰ ὁ κατηγορούμενος εἶχε διαπράξει τὸ φόνο.

Ἀλλὰ ἐλογάριαζαν χωρὶς τὸν ξενοδόχο. Ὁ κατηγορούμενος εἶχε ἀναθέσει τὴν ὑπεράσπισή του στὸν διάσημο τότε δικηγόρο τῆς Βιέννης βαρῶνο φὸν Ντίσλερ. Ὁ δικηγόρος αὐτός, ποὺ ἐννοοῦσε πάντοτε νὰ ὑποστηρίζῃ τοὺς πελάτες του μὲ ἀκαταμάχητα ἐπιχειρήματα, δὲν ἄργησε νἄβρῃ τὸ κόλπο μὲ τὸ ὁποῖο θὰ κατώρθωνε νὰ σώσῃ τὸν ἀτυχῆ πελάτη του ἀπὸ τὴν βαρυτάτη καταδίκη ποὺ τὸν περίμενε.

Σκέφτηκε λοιπὸν πρῶτα-πρῶτα νὰ παρατείνῃ μὲ κάθε τρόπο τὴ δίκη ὥς τὸ βράδυ, ὁπότε καὶ θ' ἄρχιζε τὴν ἀγόρευσή του. Συνεννοήθηκε ἀκολούθως μὲ τὸν ἠλεκτρολόγο τοῦ δικαστικοῦ μεγάρου, ὅπως σ' ἕνα ὡρισμένο σημεῖο τῆς ἀγορεύσεώς του κλείσῃ τὸν γενικὸ διακόπτη, ἔτσι ὥστε νὰ βρεθῇ ἄξαφνα ἡ αἴθουσα τῶν συνεδριάσεων σὲ βαθὺ σκοτάδι.

Πράγματι χάρις στὰς ἐνεργείας του ἡ δίκη συνεχίσθη ὡς τὸ βράδυ. Κατὰ τὶς δέκα δὲ τὴν νύχτα ἄρχισε ν' ἀγορεύῃ ὁ συνήγορος τοῦ κατηγορουμένου βαρῶνος φὸν Ντίσλερ, ὁ ὁποῖος ὑπεστήριξε διὰ μακρῶν στὴν ἀρχὴ ὅτι δὲν ἔπρεπε τὸ δικαστήριο νὰ πεισθῇ ἁπλῶς στὴν κατάθεσι ἑνὸς καὶ μόνον μάρτυρος, τοῦ χωροφύλακος, γιὰ νὰ προφυλακίσῃ τὸν πελάτη του.

Ἀξάφνα στὸ σημεῖο αὐτὸ τὰ φῶτα τῆς αἰθούσης τοῦ Κακουργιοδικείου ἔσβυσαν καὶ βαθὺ σκοτάδι ἁπλώθηκε γύρω. Ταυτοχρόνως ὁ δικηγόρος φὸν Ντίσλερ βγάζει τὸ πιστόλι του, πυροβολεῖ ψηλὰ κι' ἀμέσως τὸ ξαναβάζει στὴν τσέπη του. Πρὶν ἐπακολουθήσει πανικὸς μέσα στὴν αἴθουσα τοῦ δικαστηρίου,τὰ φῶτα ξανάναψαν. Ὁ Πρόεδρος ἐξαγριωμένος διατάσσει τότε τοὺς χωροφύλακες νὰ ἐρευνήσουν ποῖος εἶχε πυροβολήσει.

Τότε ὁ βαρῶνος φὸν Ντίλσερ, χωρὶς νὰ χάσῃ καθόλου τὴν ψυχραιμία του, πλησιάζει στὴν ἕδρα καὶ παραδίδοντας τὸ ζεστὸ ἀκόμη πιστόλι του στὸν Πρόεδρο, τοῦ εἶπε :

—Ὁρίστε, κ. Πρόεδρε. Ἐγὼ ἐπυροβόλησα ! Ἀπορῶ ὅμως πῶς τόσοι ἄνθρωποι ἐδῶ μέσα κι' ἀπὸ τόση κοντινὴ ἀπόσταση δὲν μπορέσατε νὰ μὲ δῆτε. Κατόπιν αὐτοῦ, πῶς θέλετε λοιπὸν νὰ πιστέψουμε στὴν ὁμολογία τοῦ σκοποῦ χωροφύλακος, ὁ ὁποῖος ἰσχυρίζεται ὅτι ἀνεγνώρισε τὸν πελάτη μου ἀπὸ τὴ λάμψη τοῦ πυροβολισμοῦ καὶ ἐξ ἀποστάσεως μάλιστα δεκαπέντε μέτρων;

Ὕστερα ἀπὸ τὸ ἀκαταμάχητο αὐτὸ ἐπιχείρημα τοῦ βαρώνου φὸν Ντίσλερ τὸ δικαστήριο ἐκήρυξε παμψηφεὶ ἀθῶον τὸν πελάτη του!.

ΠΙΚ - ΝΙΚ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΓΙΑΤΡΩΝ

—Ὥστε, γιατρέ, γράφετε στίχους ;...

—Γιὰ νὰ σκοτώνω τὴν ὥρα μου, κυρία μου...

—Νὰ σκοτώνετε τὴν ὥρα σας ; Δὲν σᾶς φτάνουν οἱ πελάται σας;

***

—Γιατρέ, δὲν μπορῶ νὰ κλείσω μάτι ὅλη νύχτα...

Ἄ ! Ἄ ! Γιατὶ δὲν παίρνεις χαμομήλι ;

—Πῶς ! Παίρνω ταχτικώτατα !

—Ἔ, τότε αὐτὸ φταίει ! Νὰ τὸ κόψῃς !...

***

Ὁ κ.Χ...ἔχει ἕναν γιατρὸ τὸν ὁποῖον πληρώνει μὲ τὴ βίζιτα. Προχθὲς ποὺ ἦταν ἀδιάθετος, τὸν ἐκάλεσε. Ὁ γιατρός του, φυσικά, ἔσπευσε νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ μόλις ἔλαβε τὴν εἰδοποίησή του. Τὸ ἀπόγευμα τὸν ξαναεπεσκέφθη. Τὴν ἑπομένη, πρωῖ-πρωΐ, νὰ σου πάλι ὁ γιατρός μπρός του. Ὁ κ. Χ...τότε, γυρίζει καὶ τοῦ λέει μὲ τὸ γλυκύτερο μειδίαμά του :

—Πόσο καλὸς εἶσαι, γιατρέ... Χωρὶς ἐσένα, θὰ... λησμονοῦσα πὼς εἶμαι ἄρρωστος!..